

била издигната бѣсилка, гдѣто сѣ измрѣли нѣколко видни севлиевски граждани. Тукъ е обѣсенъ обичния отъ всички *Стефанъ Пешевъ* и сега площада носи неговото име.

Паметникътъ е изработенъ въ Италия. На единъ високъ камененъ стълбъ, гордо стои една хубава жена, изработена отъ металъ. Тя държи въ едната си рѣка вѣнецъ. въ другата трѣба, доближена до устата ѝ. Този паметникъ възвѣстява и спомва на всѣки за падналитѣ борци за свободата на нашето мило отечество. Като се вгледа човѣкъ въ жената, тази богиня на свободата, като че иска да ни каже: пазете свето извоюваната свобода и, ако стане нужда, измрете и вие всички за нея, както това сториха починалитѣ подъ мене борци.

Главното занятие на хората тукъ е търговия, земледѣлие и скотовѣдство. Всѣки петькъ става голѣмъ пазаръ, особено за добитѣкъ, понеже околията е голѣма, има голѣми села, гдѣто скотовѣдството е доста развито. А затова помага най-вече балкана, съ своитѣ добри паши. Отъ много други околни градове идватъ постоянно търговци да си купуватъ добитѣкъ.

Севлиево би напрѣдналъ и стигналъ другитѣ наши градове, ако единъ день мине и отъ тамъ желѣзницата, за да го съедини съ Габрово и Плѣвенъ.

Голѣма нужда чувствуватъ гражданитѣ за вода. Въ цѣлия градъ има всичко една чюшма, а по-вечето хора пиятъ отъ кладеницитѣ и рѣката.

Прочутъ е още, че есенно и зимно врѣме пада по-често мъгла, отъ колкото другадѣ.